

ΕΝΩΣΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. : 224739/94

Αριθμ. Φακ. : 048

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 10,
ΑΘΗΝΑ.
Τ.Κ. 105 57

T: (+30) 210 33 34 100

F: (+30) 210 33 34 149

E: info@eae.gr

www.eae.gr

Αθήνα, 1 Μαρτίου 2021

Κύριο
Χρ. Σταϊκούρα
Υπουργό
Υπουργείο Οικονομικών
Νίκης 5-7
101 80 Αθήνα

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Θέσεις
της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος
στο Σχέδιο Νόμου «Κρατική αρωγή προς επιχειρήσεις για φυσικές καταστροφές και συντονισμός
σχετικών θεμάτων»

Σε σχέση με το ανωτέρω σχέδιο νόμου του Υπουργείου σας που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ανοικτής διακυβέρνησης, με την παρούσα επιστολή τοποθετούμαστε ως εξής¹:

A. Είναι προφανές ότι με το εν λόγω νομοσχέδιο η Κυβέρνηση επιδιώκει τη συστηματοποίηση του θεσμικού πλαισίου που διέπει τον τομέα της κρατικής αρωγής και την επιτάχυνση των διαδικασιών και άμεση ενεργοποίηση του κρατικού μηχανισμού σε περιπτώσεις έκτακτων και απρόβλεπτων συνθηκών. Για τον λόγο αυτό, δεν μπορούμε καταρχάς να μην αναγνωρίσουμε ως θετικό στοιχείο την προσπάθεια αυτή. Συγχρόνως όμως εκφράζουμε την απογοήτευσή μας για τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση επιλέγει να παρέχει την κρατική αρωγή, επιμένοντας σε λύσεις δημοσίου

¹ Η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος είναι ο κεντρικός φορέας εκπροσώπησης των ασφαλιστικών εταιριών στην Ελλάδα. Αποτελεί αναγνωρισμένο επαγγελματικό σωματείο με πενήντα (50) μέλη Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και αντιπροσωπεύουν πάνω από το 95% της παραγωγής ασφαλίσεων στην ελληνική αγορά. Η ανάπτυξη του θεσμού της Ιδιωτικής Ασφάλισης και η προς το σκοπό αυτό αντιμετώπιση και προώθηση κάθε θέματος που απασχολεί την ασφαλιστική αγορά και συνδέεται άμεσα με την εύρυθμη λειτουργία της αποτελεί βασικό καταστατικό στόχο της.

χαρακτήρα με τεράστιο οικονομικό βάρος και αποκλείοντας τη συμμετοχή της ιδιωτικής ασφάλισης στην ανάληψη των κινδύνων. Επιπλέον, δημιουργείται σύγχυση ως προς τις τόσο διαφορετικές έννοιες «επιχορήγησης-αρωγής» και μιας κανονικής «πλήρους αποζημίωσης».

Επί της αρχής, με το εν λόγω σχέδιο νόμου θεωρούμε ότι η Πολιτεία για μία ακόμη φορά προβαίνει σε λύσεις ημιτελείς. Αναλαμβάνοντας το βάρος αποκατάστασης των ζημιών και επιλέγοντας να κρατήσει στη δημόσια σφαίρα το κόστος κάλυψης έκτακτων αναγκών, ειδικά στις περιπτώσεις ανασφάλιστων επιχειρήσεων, αγνοώντας τις λειτουργίες και τα πολλαπλά οφέλη που μπορεί να προσφέρει ο κλάδος μας, η Πολιτεία δεν μπορεί να επιλύσει οριστικά το πρόβλημα αντιμετώπισης των φυσικών καταστροφών στο σύνολό του. Το σχέδιο νόμου δεν επιλύει το σημαντικό ζήτημα της εξεύρεσης των αναγκαίων πόρων για την κάλυψη των ζημιών και αυτό συνιστά σε μεγάλο βαθμό τον χαρακτηρισμό της πρότασης ως ανεπαρκούς.

Έως σήμερα, σε όλον τον αναπτυγμένο (δυτικό) κόσμο – καθόσον το μέγεθος των ζημιών από φυσικές καταστροφές μπορεί να είναι τεράστιο – προωθούνται λύσεις συνεργασίας Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ) που αναδεικνύουν τους συμπληρωματικούς ρόλους Κράτους και αγοράς. Οι συνεργασίες αυτές θεωρούμε ότι αποτελούν προτεραιότητα και για την Κυβέρνησή σας (όχι μόνο στον τομέα των φυσικών καταστροφών) σύμφωνα με τις κατά καιρούς επίσημες τοποθετήσεις σας, αλλά και επιδίωξη της Ένωσής μας. Διαπιστώνουμε ωστόσο ότι εξακολουθεί η υιοθέτηση της ίδιας αναχρονιστικής προσέγγισης που υφίσταται τα τελευταία (30 και πλέον) χρόνια με την προσπάθεια δημιουργίας ενός Οργανισμού Ασφάλισης Φυσικών Καταστροφών (ΟΑΦΚ), η οποία ούτε αντιπροσωπεύει την εκπεφρασμένη πολιτική σας, ούτε καταφέρνει να εξαλείψει τις ευπάθειες του παρελθόντος.

Θεωρώντας αφενός ότι δεν αρμόζει σε μια φιλελεύθερη Κυβέρνηση να επωμίζεται όλα τα βάρη, αναρρωτιόμαστε επιπλέον εάν σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης ο κρατικός μηχανισμός θα μπορέσει εκ των υστέρων και αποτελεσματικά να ανταποκριθεί στην εξεύρεση των απαιτούμενων πόρων. Ειδικά σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως της καταστροφής βιομηχανικών μονάδων και αγροτικών εκμεταλλεύσεων, το κόστος μπορεί να είναι ιδιαιτέρως υψηλό. Σε παλαιότερες επιστολές μας, αλλά και σε ατομικές συναντήσεις μας με εκπροσώπους της Κυβέρνησής σας έχουμε αναπτύξει τις θέσεις μας ότι οι προσφορότερες λύσεις αντιμετώπισης ζημιών από φυσικές καταστροφές είναι αυτές της εκ των προτέρων χρηματοδότησης (ασφάλισης), καθόσον απαλλάσσουν το Κράτος από αιφνίδια και υψηλές εκταμιεύσεις – οι οποίες ουσιαστικά επιβαρύνουν τον Έλληνα πολίτη - ιδιαίτερα σε περιπτώσεις οικονομικής πίεσης, σε μία χώρα στην οποία η ασφαλιστική συνείδηση παραμένει χαμηλή.

Τέλος, τα περί κινήτρων που δίδονται στην ιδιωτική ασφάλιση με τις ρυθμίσεις του άρθρου 5, προφανώς δεν ισχύουν. Το γεγονός ότι οι ασφαλισμένες επιχειρήσεις θα λαμβάνουν επιχορήγηση πλέον της αποζημίωσης που καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, δεν συνιστά κινητροδότηση για την ιδιωτική ασφάλιση, ειδικά για κάποιες επιχειρήσεις – συνήθως μικρομεσαίες – που θα αναμένουν την επιχορήγηση του Κράτους και θα επιλέξουν να μην ασφαλιστούν. Έχουμε δε την εντύπωση ότι η Κυβέρνηση (άθελά της ίσως) μεταχειρίζεται άνισα

τους πολίτες, φέρνοντας μάλιστα σε δυσμενέστερη θέση τον ευσυνείδητο ασφαλισμένο, ο οποίος εν τέλει θα λάβει μικρότερη επιχορήγηση από αυτή που θα λάμβανε εάν δεν ασφαλιζόταν! Θα ήταν πιο πρόσφορο λοιπόν να δοθεί άλλου είδους, πραγματική κινητροδότηση για την ιδιωτική ασφάλιση και να στηριχθεί η ασφαλιστική συνείδηση προκειμένου το σύνολο των πολιτών/επιχειρηματιών να οδηγηθεί σε ασφάλιση. Ούτως ή άλλως με την εν λόγω ρύθμιση, στις περιπτώσεις ασφαλισμένων επιχειρήσεων, το κόστος αποκατάστασης μετακυλιέται στην ασφαλιστική αγορά και η ιδιωτική ασφάλιση μειώνει τη συμμετοχή της Πολιτείας στην κρατική αρωγή. Στο σημείο αυτό, υπενθυμίζουμε την εξαγγελθείσα στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση μας τον Φεβρουάριο 2020 (αλλά και τον Φεβρουάριο 2021) απόφαση της Κυβέρνησής σας, να θεσμοθετήσει φορολογικά κίνητρα για τις κατοικίες στον τομέα των ασφαλίσεων Περιουσίας, απόφαση που ένα χρόνο μετά δεν έχει ακόμη υλοποιηθεί.

Σας καλούμε λοιπόν **να επανεξετάσετε την συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα και να δώσετε ουσιαστικά κίνητρα στην ιδιωτική ασφάλιση** κατά τη διαμόρφωση του συνολικού πλαισίου των αποζημιώσεων και ανάληψης κινδύνων στις περιπτώσεις κρατικής αρωγής από φυσικές καταστροφές. Σας ζητούμε με την ευκαιρία αυτή να ξανασκεφτείτε και να μελετήσετε την **πρότασή μας για καθιέρωση υποχρεωτικής ασφάλισης κατοικιών από σεισμό**, που κατατέθηκε τον Οκτώβριο του 2020 στο Επιτελείο της Κυβέρνησής σας και βασίζεται σε δομημένο και σαφέστατο πλαίσιο. Η πρότασή μας **έχει ως βασικό στοιχείο τη σύμπραξη του Δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα** που αποτελεί αναγκαία συνθήκη για την πλέον αποτελεσματική και επωφελή για τους πολίτες αντιμετώπιση των σημαντικών ζητημάτων, όπως το συγκεκριμένο.

- B. Πέραν της βασικής παρατήρησής μας, όπως αναλύεται παραπάνω και της ανάγκης επανεξέτασης από την πλευρά της Κυβέρνησής σας της βασικής επιλογής για κρατική λύση, θα θέλαμε να επισημάνουμε και κάποιες περιφερειακές παρατηρήσεις επί του σχεδίου Νόμου :

Με δεδομένο ότι οι αποζημιώσεις ανέρχονται συνήθως σε υψηλά ποσά - που η Πολιτεία είναι αβέβαιο και πολύ δύσκολο να εξασφαλίσει - το σχέδιο Νόμου αναφέρεται σε «επιχορηγήσεις» χωρίς να ξεκαθαρίζεται το πλαίσιο της αποζημίωσης. Παράλληλα, στο Ταμείο Κρατικής Αρωγής που ιδρύεται για την αυτοτέλεια διαχείρισης των πόρων, είναι αμφίβολο εάν θα εξευρίσκονται κάθε φορά οι περιγραφόμενοι πόροι για τη χρηματοδότησή του. Το ύψος της επιχορήγησης δεν προσδιορίζεται σαφώς, ούτε ο τρόπος υπολογισμού του, ενώ οι όροι χορήγησης θα έπρεπε να προκαθορίζονται και να είναι δεσμευτικοί.

Το ίδιο ερώτημα τίθεται και για τις «αγροτικές εκμεταλλεύσεις» (εδώ νοούνται και οι ιχθυοκαλλιέργειες και οι εν γένει ιχθυογεννητικές μονάδες;) που αναφέρονται στο άρθρο 2 μεταξύ των επιχειρήσεων που δικαιούνται επιχορήγησης. Πέραν της επικάλυψης που δημιουργείται με τις αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ, ουδέν αναφέρεται σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού της επιχορήγησης, ούτε εάν θα δίδεται επιπλέον της αποζημίωσης του ΕΛΓΑ ή όχι.

Από όλα τα ανωτέρω, αντιλαμβανόμαστε ότι ως επιχορήγηση νοείται ποσό που θα καλύπτει μέρος και όχι το σύνολο της ζημιάς, εξαρτώμενο άμεσα από τη ρευστότητα του Ταμείου στη δεδομένη χρονική συγκυρία. Το συμπέρασμα αυτό επιτείνεται από τη χρήση της λέξης «δύναται» στο άρθρο

2 του σχεδίου που συνδέει τη λήψη της επιχορήγησης με τη διακριτική ευχέρεια του Ταμείου και τα ταμιακά διαθέσιμα αυτού.

Κύριε Υπουργέ,

Έχοντας την πεποίθηση ότι οι θέσεις και η πρόταση της ασφαλιστικής αγοράς βρίσκονται σε αρμονία με τους στόχους μιας φιλελεύθερης Κυβέρνησης, επαναλαμβάνουμε το αίτημά μας για λύσεις συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Η Πολιτεία θα πρέπει να πάψει να οργανώνει κρατικές λύσεις, και να στραφεί σε συνεργασίες με τον ιδιωτικό τομέα για την αντίστοιχη ελάφρυνση των βαρών της και την εξεύρεση αποτελεσματικών και διαχρονικών λύσεων.

Προσδοκώντας στην θετική ανταπόκρισή σας στα θεσμικά αιτήματα της ιδιωτικής ασφάλισης, παραμένουμε στη διάθεσή σας για ανταλλαγή απόψεων από κοντά.

Με εκτίμηση,

Αλέξανδρος Σαρρηγεωργίου
Πρόεδρος

Ερρίκος Μοάτσος
Πρόεδρος Επιτροπής Περιουσίας,
Αντασφαλίσεων, Μεταφορών & Σκαφών

